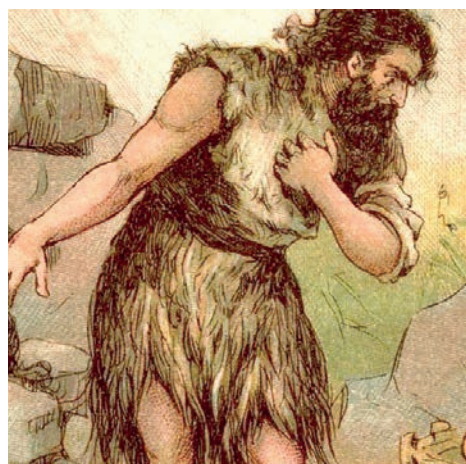




ВІЧНИЙ СКАРБ



ШОСТА
ЗАПОВІДЬ

5



ЦАРСТВО
В ПОДАРУНОК

6



НЕ ЖЕНИТЬСЯ
ЗА МОДОЮ

9



СОЛОНІ
СИРНИКИ

11

Берегите своих детей



Берегите своих детей,
Их за шалости не ругайте,
Зло своих неудачных дней
Никогда на них не срывайте.

Не сердитесь на них всерьез,
Даже если они провинились.
Ничего нет дороже слез,
Что с ресничек родных скатились.

Если валит усталость с ног,
Совладать с нею нету мочи,
Ну а к вам подойдет сынок
Или руки протянет дочка,

Обнимите покрепче их,
Детской ласкою дорожите.
Это счастье – короткий миг,
Быть счастливыми поспешите.

Ведь растают как снег весной,
Промелькнут дни златые эти,
И покинут очаг родной
Повзрослевшие ваши дети.

Перелистывая альбом
С фотографиями детства,
С грустью вспомните о былом,
О тех днях, когда были вместе.

Как же будете вы хотеть
В это время опять вернуться,
Чтоб им маленьким песню спеть,
Щечки нежной губами коснуться.

И пока в доме детский смех,
От игрушек некуда деться,
Вы на свете счастливей всех,
Берегите, пожалуйста, детство!

Едуард Асадов

Якщо ваш план на рік – сійте пшеницю.
Якщо ваш план на десятиліття – саджайте дерева.
Якщо ваш план на все життя – навчайте дітей.

Східна мудрість

Хто живе вірою в Сина Божого, того не можуть вивести з рівноваги неприємності, що приходять ззовні.

Е. Уайт

Діти – молодші, але повноправні члени суспільства

ДІТИ – ЦЕ БЛАГОСЛОВІННЯ

Найменша дитина, яка любить і боїться Бога, є більшою в Його очах за найталановитішого та найосвіченішого мужа, що нехтує великим спасінням. Молодь, котра своє серце і життя присвячує Богові, з'єднується з Джерелом усякої мудрості й досконалості.

«Таких є Царство Небесне». Душа малої дитини, що вірить у Христа, така ж дорогоцінна в Його очах, як і ангели, що знаходяться біля Його престолу. Приводьте дітей до Христа і виховуйте їх для Нього. Навчайте їх йти шляхом послуху, не потураючи апетиту та марнославству.

Якби ми засвоїли чудові уроки, які Ісус намагався викласти Своїм учням на прикладі малої дитини, скільки перешкод, що здаються нам нині нездоланими, зникло би безслідно! Коли учні, прийшовши до Ісуса, запитали Його: «Хто більший у Царстві небесному?..», Ісус, покликавши дитину, поставив її посеред них і сказав: **«Істинно кажу вам: якщо не навернетесь і не станете як діти, не увійдете в Царство Небесне. Отже, хто умалиться, як ця дитина, той і більший у Царстві Небеснім» (Матв. 18:1-4).**

Божя власність довірена батькам. Хоча своїм життям та існуванням діти завдячують батькам, проте це стає можливим лише завдяки творчій силі Бога, тому що життя походить від Нього. Пам'ятайте, що з дітьми не можна поводитися так, ніби вони є нашою особистою власністю. Діти – спадок від Господа, і План викуплення передбачає як наше, так і їхнє спасіння. Діти довірені батькам, котрі покликані виховувати їх у науці Господній, аби вони могли виконати свою справу для цього часу і для вічності.

Матері, виявляйте ніжність до своїх дітей! Христос також колись був дитиною. З пошани до Нього поважайте дітей. Дивіться на них, як на священне надбання, довірене вашій опіці не для того, щоб ви потурали їм у всьому, пестили й обожнювали, а щоб навчили їх провадити чисте, благородне життя. Діти – власність Божя; Він любить їх і запрошує вас співпрацювати з Ним, допомагаючи у формуванні досконалих характерів. Діти і молодь – це особливий Божий скарб.

Юнакам і дівчатам необхідно пояснювати, що їхні здібності – не їхня власність. Сила, час і розумові здібності – це лише позичене багатство. Воно належить Богові,

тому кожна молода людина повинна прийняти рішення і використати ці здібності для досягнення найвищої мети.

Діти – повноправні члени сім'ї. Як батьки, так і діти мають важливі обов'язки в домі. Навчайте дітей, що вони – повноправні члени родини. Їх годують, одягають, люблять і доглядають; а вони у відповідь на численні вияви милості можуть виконувати деякі домашні обов'язки і приносити щастя в свою сім'ю.

Нехай кожна матір навчає дітей, що вони як члени родинного кола також повинні нести за нього відповідальність. Нехай діти знають, що, виконуючи невеликі доручення вдома, вони допомагають батькові й матері. Дайте їм якусь роботу і заохочуйте їх, кажучи, що після її виконання вони матимуть час на розваги. Дітям притаманна непосидючість, тому їх доцільно привчати поділяти за батьками турботи сімейного життя... Постійно наглядайте за тим, що роблять ваші діти.

Зі свого боку діти зобов'язані поважати й шанувати батьків.

Не будьте рабами своїх дітей, жертвуючи задля них усім; не дозволяйте дітям зростати безтурботно й безжурно, перекладаючи життєвий тягар на старших.

Неробство – наслідок недоречної доброти. Від перших років життя привчайте дітей до корисної роботи, щоб вони обслуговували себе і допомагали іншим.

У своїй сліпій любові батьки ставлять під загрозу майбутній добробут своїх дітей, дозволяючи їм ледарювати або займатися незначними справами, що не потребують особливих розумових і фізичних зусиль; а пізніше вони виправдовують неробство своїх дочок квалістю. А що зробило їх такими? У багатьох випадках – неправильне ставлення батьків. Посильна праця в домі лише зміцнила б розум і тіло дітей. Однак вони позбавлені цієї нагоди внаслідок хибних уявлень і врешті-решт у них формується байдужість до праці.

У неробстві приховується небезпека. Мені було показано, що багато гріхів здійснюється через лінощі. Люди, котрі активно працюють фізично або розумово, не мають часу на те, щоб звертати увагу на кожну спокусу, яку пропонує ворог, але бездіяльні руки та бездіяльний розум готові опинитися в полоні сатани. Розум, котрий не має належного заняття, зосереджується на речах, яким бракує пристойності. Батьки повинні навчити дітей, що неробство – це гріх.

Ніщо інше не призводить до більшого зла, ніж звільнення дітей від усяких обов'язків і дозвіл провадити порожнє, безцільне життя, нічого не роблячи або займаючись тим, що до вподоби. Діти мають схильність до активної діяльності,



та коли не займатимуться добрим і корисним, їх неодмінно заповонить погане. Звичайно, діти потребують відпочинку. Проте їх слід привчати до праці, зокрема фізичної, а також до читання і занять. Стежте за тим, щоб заняття дітей відповідали їхньому вікові і вони набували знань, читаючи корисні, цікаві книги.

Найбільш надійний захист – корисне заняття. Найкращим захистом для юнаків і дівчат є корисні заняття. Якщо б їх привчили до працелюбності, щоб усі їхні години були зайняті корисною діяльністю, у них не було б часу скаржитися на свою долю чи поринати в марні мрії. Меншою була б загроза набуття негативних нахилів чи опинитися в лихому товаристві.

Якщо батьки настільки захоплені іншими справами, що не можуть знайти для своїх дітей корисного заняття, тоді про це подбає сатана.

Виховання дитини на добро або зло розпочинається від перших років життя... Підростаючи, старші діти допомагають опікуватися молодшими членами сім'ї. Нехай мати не виснажує себе роботою, яку можуть і повинні виконувати її діти.

Виховуйте дітей так, щоб вони робили корисні справи. За природою діти діяльні і схильні знаходити собі заняття. Цю активність контролюйте і спрямовуйте в потрібне русло. Вони звикнуть до праці, отримуватимуть від неї задоволення, розуміючи, що життя має важливішу мету, ніж тільки розваги...

Праця – це благо для дітей; віддаючи більшу частину свого часу корисній справі, вони стануть щасливішими; після вдалого виконання завдання з більшим запалом братимуть участь у своїх невинних розвагах. Праця зміцнює м'язи і розум.

Праця зміцнює сімейні узи.

У домашньому вихованні принцип співпраці є неоцінним... Старші за віком діти – помічники батьків – беруть участь у їхніх планах і поділяють їхні обов'язки.

Нехай батьки й матері знайдуть час для навчання своїх дітей; нехай покажуть, що цінують їхню допомогу, дорожать довірою і люблять їхнє товариство, а діти – не забаряться з відповіддю. Це не лише полегшить працю батьків і дасть дітям неоціненне практичне виховання, а й зміцнить сімейні узи та саму основу характеру.

У земному житті Христос залишився прикладом для всієї людської родини. Він був слухняним і корисним у сім'ї; навчився ремеслу теслі й власноручно працював у малій майстерні в Назареті... Внаслідок праці в дитинстві та юності, Його розум і тіло розвивалися. Він не витрачав свої фізичні сили нерозважливо, але так, щоб зберегти здоров'я і досконало виконувати кожну справу.

Е. Уайт



КІНЕЦЬ НАШОМУ ЗБЕНТЕЖЕННЮ

Жвавий натовп, незнайома вулиця. Ви загубили свого друга й тепер вирішили повернутися на те місце, де востаннє з ним бачилися. «Перепрошую, – звертаєтесь ви до людини, якій, напевно, знайома ця місцевість, – ви не підкажете, як потрапити в...?» «Звичайно!» – відповідає вона. Проте, дотримуючись її рекомендацій, ви так і не знаходите потрібного місця. Запитуєте ще в когось – і заплутуєтеся ще більше. Несподівано ви чуєте знайомий голос, який кличе вас на ім'я. Ваше щастя, ви нарешті зустрілися зі своїм другом, і тепер разом прокладаєте шлях крізь натовп, щоб потрапити додому.

Цей світ – великий натовп, а життя – доволі невизначений шлях. До нас долинає суперечлива інформація про те, як дістатися туди, куди нам потрібно. Ми не тільки втратили з поля зору свого найкращого Друга, а навіть не впевнені, що Він нам узагалі Друг! Усе, що ми чуємо про Нього, лише примножує тривогу. Коли Він кличе нас, ми реагуємо насторожено й недовірко. І зрештою опиняємося у своєму особистому Вавилоні – збентеженні, яке тримає нас далеко від Нього. І доки ми перебуваємо осторонь від нашого Друга, наша життєва подорож залишається небезпечною та невизначеною.

Хіба Бог відвернувся з огидою, кажучи: «Що ж, вони не йдуть, коли Я кличу. Самі винні в тому, що втрачені»? Ні! Він не ображається на наше збентеження.

Господь просто підходить ближче в натовпі, крокує поруч, оминаючи один темний перехід за іншим. Він не намагається примусити нас іти Його шляхом, а спокійно розмовляє з нами. Поступово ми починаємо розуміти, що Його вірність нам справжня, а Його любов незмінна. Ми відчуваємо, що Бог зацікавлений у нас, а не просто допомагає в скруті.

Добрый Отець закликає нас покласти край нашому збентеженню й пізнати, Хто Він такий. Нам не потрібно цуратися Його. Не потрібно переживати сумні наслідки відчуження: духовну темряву, емоційний голод, згасання можливостей. Немає потреби страждати від почуття провини та докорів сумління.

Ми цілком можемо радіти: «Я помилуваний і прощений Христом!»

*Скажи
«спасибо»
перед сном*



Дехто влучно зазначив: «Сім чудес світу – це бачити, чути, відчувати, говорити, думати, радіти, любити». Як же часто ми забуваємо про це в метушні буденних справ, наповнених гонитвою за примарним щастям, не помічаючи, який же прекрасний новий день, подарований нам Богом. Кожна мить – унікальна й неповторна. Якого значення для нас набувають звичні речі?

Зупиніться, озирніться, усвідомте, що ви володар семи чудес. І не забудьте сказати Господу: «Спасибі!»

Скажи «спасибо» перед сном
За то, що ти маєш дом,
За то, що єсть чого поєсть,
За то, що єсть куда присесть.

За то, що у тебе єсть друг,
За то, що верен твой супруг.
А если друга, мужа нет,
Тогда за то, что видишь свет.

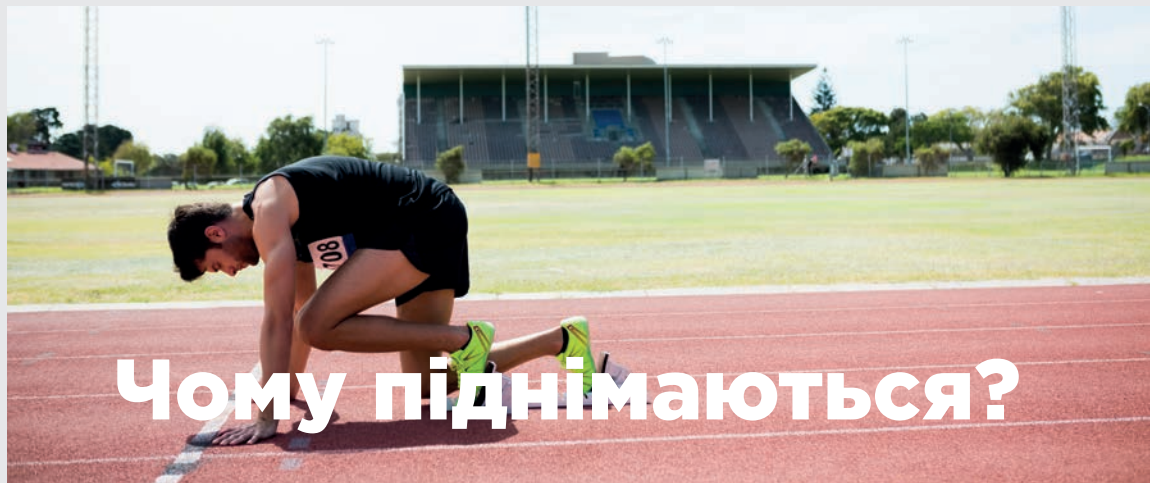
Чтоб видеть свет, нужны глаза
И слух, чтоб слышать голоса,
Глаза на месте, есть и слух,
Скажи «спасибо», что не глух.

Еще спасибо двум ногам,
Что ходят всюду, тут и там.
Есть люди, что живут без них.
Ну что, счастливчик, ты притих?

Я соглашусь, что много зла,
Бывает в жизни только мгла,
Но все же ты подумай, взвесь,
Цени, что есть сейчас и здесь!

И прежде чем ложиться спать
В свою уютную кровать,
Ты вспомни, друг мой, об Одном –
Скажи «спасибо» перед сном!

Зиля Аипова



Він упав на останньому повороті забігу, проте вже за секунду знову був на ногах і біг далі. Хоч він і не фінішував першим, але завоював серця глядачів.

Що дає одним людям мужність після всіх нещастя та ударів долі підніматися й жити далі, тоді як інші готові здатися чи навіть померти?

Падіння в одному забігу відрізняється від падіння в семи забігах поспіль. Неприємності, які раз у раз повторюються, здатні повністю виснажити будь-який запас міцності. А ті, хто підбадьорював вас після

першого падіння, а можливо, навіть після другого й третього, як правило, змовкають, якщо біда не минає. Як і друзі Іова, вони починають замислюватися, що з вами не так.

Праведник, людина, яка живе з Богом, може впасти сім разів (див. Прип. 24:16). Чи потрібно нам аналізувати обставини, щоб оцінити трагедію Божої дитини, яку спіткає одне лихо за іншим? Що можуть подумати її одновітці? Що думає вона сама? Що допомагає їй знову й знову вставати? Коли її почуття власної гідності перекреслене, а потенціал особистих досягнень зруйнований, що змушує її піднятися ще раз?

Лише розуміння Бога та Його намірів може допомог-

ти нам знову піднятися після семиразового краху. Бог не грає словами, коли говорить, що бачить безперервні перемоги там, де ми бачимо лише поразки. Він вважає наше відновлення важливішим за будь-яку тимчасову втрату опори. Ми зазнаємо збитків, лише коли відмовляємося навчатися.

Знаючи, що Бог вірний наміру відновити нас до повної цілісності, ми можемо з непохитністю за будь-яких обставин вірити, що Він і далі підбадьорює нас, навіть якщо люди від нас відвернулися. Він знає, ким ми здатні стати, незалежно від того, скільки невдач можемо зазнати на шляху становлення.

Ганьба й сором



«З приходом безбожного й ганьба приходить, а з легковаженням – сором» (Прип. 18:3).

Згідно з книгою Приповістей, людина обирає лише між двома шляхами: шляхом мудрості та шляхом безглуздя. Кожен повинен вирішити, яким шляхом йти. Не роблячи вибору, людина стає на шлях безглуздя. У Біблії сказано, що така людина не просто нерозумна, а навіть божевільна. Нерозумність (євр. *івелет* – безглуздя) означає «відсутність мудрості». Немає більшої трагедії, ніж відсутність мудрості.

Нерозумний вважає, що все знає й не потребує того, щоб його хтось навчав, а тим паче Бог, Котрого він не може ні побачити, ні почути. Він чинить неумудро, не замислюючись про наслідки своїх дій. Нерозумний пишається й сповнюється марнославством.

У наведеному вірші сказано, що кінець такої людини – ганьба й сором. Згодом стане очевидно, якою вона є насправді. Так відбулося із Саулом, який вчинив нерозумно, відкинувши поради Бога. І все його подальше життя стало ганебним падінням і принизливою поразкою. Филістимляни відітнули йому, уже мертвому, голову, поклали його зброю в храмі Астарті, а тіло прибили до міської стіни всім на посміховисько.

На противагу нерозумному, мудрий дослухається до Божих порад та дотримується їх. І Господь береже його від зневаги й наруги. Він підносить мудрому над нерозумним.

Якщо Бог – Джерело всякої мудрості, то мудрий той, хто постійно перебуває в спілкуванні з Ним. Тому так важливо щодня звертатися до Нього в молитві й слухати Його голос. Час, проведений з Ісусом, – це не втрачений, а придбаний час. Від Нього ти отримувеш натхнення, мудрість і силу перемагати.

Можливо, тобі бракує мудрості налагодити стосунки в родині? А може, тобі потрібна мудрість у роботі, навчанні, в усіх твоїх справах? Відкрій серце Ісусові й проси в Нього настанов у всіх життєвих ситуаціях. Чини мудро, тому що «з приходом безбожного й ганьба приходить, а з легковаженням – сором».



У НАС – хитка воля, У БОГА – незмінна сила

Зміни не наста-
нуть без духов-
ної боротьби.
**Перетворення відбуваєть-
ся, коли ми вірою при-
ймаємо перемогу Христа
як нашу перемогу й під-
коряємо Йому свої тілесні
звички та погляди.**

Бог не працюватиме для нас без нашої участі, і ми, без сумніву, не можемо виконати цієї роботи без Нього. Господь не порушуватиме нашої свободи вибору, але сам собою наш вибір не володіє силою змінювати. Бог дасть силу для змін, коли ми вирішимо відгукнутися на спонування Його Духа присвятити своє життя Йому.

Нашим життям повинна керувати царствена сила розуму, освячена Божественною благодаттю.

На жаль, наші серця блокують отримання рясних Божих благословень, оскільки наші духовні артерії засмічені згустками гріха. Гріх

заглушає вплив Духа в нас, і нам стає складніше відгукуватися на Його голос.

Покаяння та сповідання відкривають засмічені канали наших духовних сердець, щоб ми могли повною мірою отримати Святого Духа та Його силу.

Сповідання розкриває наріз провини й дозволяє витекти отруйному гною гріха. Сповідання цілюще: завдяки йому ми приймаємо прощення, яке Христос безоплатно пропонує нам на хресті.

Відчуття гріховності отрує по-токи життя й істинне щастя. Тепер Ісус говорить: «Поклади все це на Мене. Я візьму твої гріхи. Я дам тобі мир. Не втрачай самоповаги, бо я купив тебе ціною Своєї Крові. Ти Мій. Я зміцню твою слабку, хитку волю, зніму з тебе докори сумління за гріх».

Диявол намагається позбавити нас впевненості в спасінні. Йому подобається викрадати благословення переконання в прощенні та спасінні, яке ми маємо в Ісусі.



ТРИ поняття

Три поняття ніколи не повертаються: час, слово, можливість.
Три поняття не слід втрачати: спокій, надію, віру.
Три поняття в житті найцінніші: переконання, любов, дружба.
Три поняття в житті ненадійні: влада, успіх, статки.
Три поняття визначають людину: праця, чесність, духовність.
Три поняття руйнують людину: вино, гордіня, злість.

Мне после молитвы легко,
Куда-то уходят волненья,
Куда-то уходят сомненья,
Куда-то совсем далеко.

Мне после молитвы тепло,
В душе словно айсберги тают,
И боль из груди улетает
В открытое настезь окно.

Мне после молитвы светло,
Как будто я вышла из плена
Навстречу огромной Вселенной,
И все, словно сад, расцвело!

Якщо вам здається,
що потрібно щось
змінювати в житті, то
вам не здається...

Якщо найвищим
ідеалом є власне
«я», то людина
ніколи не підніметься
над своїми слабко-
стями. Вона повіль-
но опускається
все нижче й нижче.
Тільки благодать
Божа здатна піднести
людину.



ШОСТА ЗАПОВІДЬ

Віктор Вертило

На Сході побутує цікава притча.

До Насреддіна прийшов селянин і запитав:

– Твій бик забив мою корову, чи можу я розраховувати на якесь відшкодування?

– Ні, – відразу ж відповів Насреддін, – бик не може відповідати за свої дії.

– Вибач, – сказав хитрий чоловік, – я все переплутав. Я хотів сказати, що це мій бик забив твою корову, але для закону це не має значення.

– Ні, я думаю, що краще ще раз переглянути збірку законів. Можливо, я знайду там щось відповідніше.

Думаю, що нам теж час від часу потрібно переглядати збірку законів, що ми й робимо, знову досліджуючи Десять Заповідей. У які моменти ми звертаємося до Закону Божого: коли в нас конфлікт із законом чи коли все гаразд? Апостол Павло сказав: **«Але я пізнав гріх тільки через Закон. Я не знав би пожадливість, якби Закон не говорив: Не пожадай» (Римл. 7:7).** Про що повідомив Закон Павлові? Про те, що він грішник! Апостол усвідомив це й прийняв у своє серце Спасителя. Христос загострює наш духовний зір, установлює правильний духовний діагноз, і тоді Дух Святий провадить нас до спасіння.

Якщо пройтися містом і запитати в людей: «Чи знаєте ви Закон Божий?

Назвіть хоча б одну заповідь».

Як правило, на таке запитання почуємо відповідь: «Не вбивай». Це перша на слуху, але шоста заповідь у Законі Божому.

Убивство – це насильницьке, злочинне позбавлення життя. «Не вбивай» – це одна з двох заповідей Закону Божого, яка узгоджується з державним законом, і за її порушення в більшості країн світу призначають найвищу міру покарання. Тобто убивця отримує за свій злочин або смертну кару, або довічне ув'язнення.

Згадаймо початок історії Землі, перше людиноубивство: **«І сказав Господь: "Що ти робиш? Голос крові брата твого взиває до Мене з землі. А тепер ти проклятий від землі, що розкрила уста свої, щоб прийняти кров твого брата з твоєї руки"» (Бут. 4:10, 11).**

Убити – означає знищити Боже творіння, а отже, знехтувати ділами Творця. Бог створив Адама й вдихнув у нього дихання життя, а потім створив для нього Єву (у перекладі – «життя»). Усе єство людини бореться за життя й ненавидить смерть. Людина за своє життя готова віддати майже все: честь, славу, владу, будь-які гроші.

Хоч ця заповідь здається зрозумілою, але не все так просто. Якщо підліток із друзями пограбував магазин і його ув'язнили на три роки, а мама, дізнавшись про це, померла від інфаркту, чи можна стверджувати, що син порушив шосту заповідь? Уживання наркотиків, алкоголю та куріння скорочують життя. Чи є це самогубством? Сьогодні серед молоді модно йти на невинуватий ризик: робити селфі на найвищому місці, наражаючи себе на небезпеку, залізти на скелю без страхування, купатися в морі під час шторму, перебігти дорогу із шістьма смугами активного руху автомобілів тощо. Чи виправдані ці ризики, якщо вони закінчуються нещасними випадками? Існує багато інших тем, пов'язаних з убивством: аборт, воєнні дії, самооборона... Коли Давид вирішив убити Урію, він зробив це не власноруч, але Бог через пророка Натана звинуватив у вбивстві саме його.

Якщо досліджувати глибше, то смерть – це наслідок гріха. Написано: **«Бо заплата за гріх – смерть» (Римл. 6:23).** Порушуючи будь-яку заповідь, ми наражаємо себе на небезпеку втратити вічне життя. **«Бо хто весь Закон виконує, а згрішить в одному, той став винним у всьому» (Якова 2:10).**

Які можуть бути причини вбивства? Гнів, злість, заздрість. Убивство починається в думках, значно раніше, ніж сама дія. **«Кожний, хто ненавидить свого брата, той убивця. А ви знаєте, що жодний убивця не має в собі вічного життя, яке б у нього перебувало» (1 Івана 3:15).** Якщо ми не здатні контролювати свої почуття та вчинки, то це рано чи пізно може призвести до біди. Проте чи можемо ми добре ставитися до тих, хто завдає нам болю? Як полюбити свого кривдника?

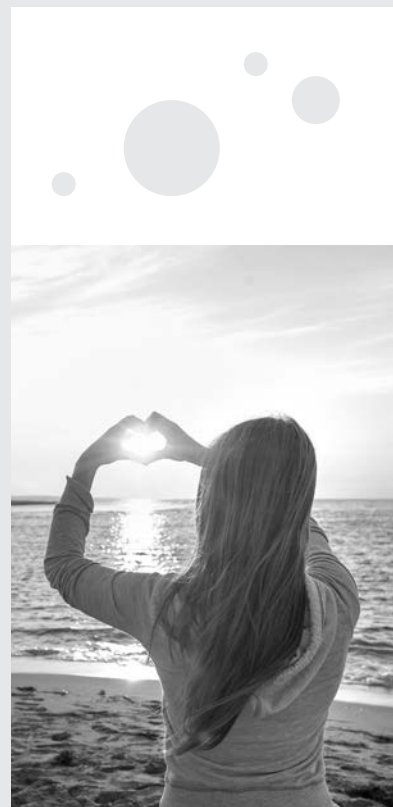
Ісус дивився в корінь проблеми, тому Його план – найкращий. **«Ви чули, що було сказано прадавнім: Не вбивай, а коли хто вб'є, той підлягає суду. А Я кажу вам, що кожен, хто гнівається на брата свого безпідставно, підпадає під суд. Якщо хто скаже на свого брата: рака (ви-родок), – той підлягає верховному суду. А хто скаже: дурний, – той підпадає під вогняну геєнну. Отже, якщо принесеш свій дар до жертвовника і там пригадаєш, що твій брат має щось проти тебе, лиши там свій дар перед жертвовником; піди спершу помиритися зі своїм братом, а тоді вже приходи і принось свій дар. Домовляйся швидко зі своїм противником, доки ти з ним на дорозі, щоб противник не видав тебе судді, а суддя тебе не видав слугі й не кинути тебе до в'язниці. Запевняю тебе: не вийдеш звідти, доки не віддаси останнього кодранта» (Матв. 5:21-26).** Хтось повинен ухвалити свідоме рішення й проковтнути образу, вгамувавши свою гординю. Відповідаючи на неправильну поведінку гнівом і ненавистю, ми віддаємо контроль над собою іншим. Ми дозволяємо людям контролювати наші почуття та думки. І лише Христос може звільнити нас і подарувати нам мир. Проте вбити можна не лише дією, а й словом. Апостол Яків пише: **«А язика ніхто із людей не може приборкати; він – зло негасиме, повний смертоносної отрути. Ним благословляємо Господа й Отця і ним**

проклинаємо людей, які створені за Божою подобою. З тих самих уст виходить благословення і прокляття» (Якова 3:8-10). Соломон сказав: **«Смерть та життя – у владі язика» (Прип. 18:21).** Ми повинні контролювати свої думки, досліджувати серце, щоб позбутися заздрощів і зла, які в ньому причаїлися. Адже своїми злими та необдуманими словами ми можемо вбити віру, викоринити надію, знищити самоповагу. Просіть Бога очистити ваші думки, навчити вас не відповідати злом на зло. Виявляйте доброту, замініть ненависть любов'ю, наслідуючи приклад Ісуса. Роблячи добро своїм ворогам, замість зазнати поразки ми здобудемо перемогу.

Ісус показав нелегкий, але необхідний шлях примирення: **«Домовляйся швидко зі своїм противником, доки ти з ним на дорозі...» (Матв. 5:25).** Залагоджувати конфлікти й шукати примирення потрібно швидко, доки гріхота несправедливих слів не отруїла душу. Ми зможемо щиро пробачити людям, які зробили нам боляче словом або вчинком, якщо пам'ятатимемо, що Бог і нам багато чого пробачив. Усвідомлюючи велич Жертви, принесеної за наші гріхи, розуміючи, що Бог щодня прощає нас, ми відпустимо образи й не гніватимемося на своїх кривдників. Адже вони – люди, за яких теж помер Спаситель. Ми разом ідемо життєвим шляхом, боремося зі своїми недоліками й негативними рисами характеру. Будьмо ж добрими й ласкавими до тих, хто налаштований агресивно, адже **«лагідна відповідь гнів відвертає...» (Прип. 15:1).**

Ісус бажає, щоб ми були щасливі в цьому житті й отримали вічне життя. **«Злодій приходить тільки для того, щоб украсти, вбити і погубити. Я ж прийшов, щоб ви мали життя і щоб надміру мали» (Івана 10:10).**

Нехай Господь перетворить нас на таких людей, з яких хотілося б жити поруч!



Якщо в серці живе Христос, там знайдеться місце для милосердя, лагідності, витонченості думок та характеру.



Недостатньо готівки?

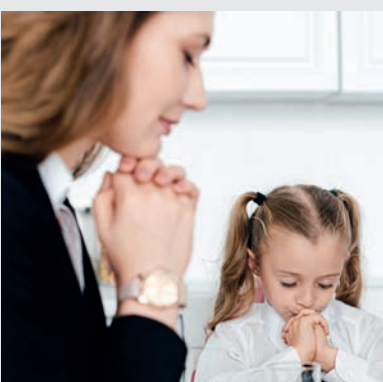


Уявіть, що ви прийшли до банку отримати готівку за чеком, виписаним на чималу суму. Однак касир повертає його вам і каже: «Перепрошую, але я не можу видати вам гроші». Здивовані, ви запитуете: «Недостатньо готівки?» Касир широко усміхається: «Ні, на цьому рахунку коштів удосталь!» Ви уважно вивчаєте чек. Дата правильна, ваше ім'я на місці, підпис справжній. «Не розумію, а в чому проблема?» – говорите ви касиру. Та він запевняє вас, що все гаразд, і пропонує: «Приходьте завтра». Проте наступного дня результат той самий. Через деякий час ви вже хочете викинути цей чек, оскільки у вас немає впевненості, що той, хто його підписав, справді хотів, щоб ви отримали гроші, і що вони взагалі є. Зрештою надійність особи, яка видала вам цей документ, і допоможе вам ухвалити рішення: знищити його чи зберегти.

Іноді нам може здатися, що з молитвою відбувається щось схоже. У деяких ситуаціях наша молитва нагадує «чек на велику суму», який ми просто не можемо перевести в готівку. Переконавшись, що все гаразд, ми все ж таки іноді залишаємося «без коштів», не маючи жодних доказів, що вони до нас прямують. Якщо ж настає той день, коли ми достеменно розуміємо, що обіцяного, очевидно, не отримуємо, у нас залишається тільки одне – довіра Богові, що ґрунтується на знанні Його характеру.

Псалмист сказав: **«Тільки від Бога чекай у мовчанні, о душе моя, бо від Нього надія моя!» (Псал. 62:6).** Наш добрий Отець провадить нас на зелені пасовиська. Він обіцяє, що ми ходитимемо біля тихих вод. Однак чи вміємо ми довіряти Йому, проходячи долиною смертної темряви, через мовчання, непроникне, як граніт? Якщо ми більше віримо в Особистість Бога, аніж у те, що можемо отримати зі сховища Його благословень, то ніколи не втрачимо надії.

Основна мета молитви – не змінити обставини на краще. Молитва – це засіб, завдяки якому ми можемо поліпшити наші взаємини з Отцем. А що може бути краще, ніж дружба з Ним? Адже Він Сам – усе в усьому. І якщо в нас є Бог, чого ще можна бажати на Землі? (Див. Псал. 73:25).



«І яке прохання твоє? Якщо побажаш аж до половини царства, то буде дане тобі!» (Ест. 5:3).

ЦАРСТВО В ПОДАРУНОК



Завдяки зростанню значущості прав людини та демократичних принципів більшість західних країн перейшла на представницькі форми правління. Утім, декілька країн зберегли традиційні форми королівської влади. Схоже, зовнішні атрибути королівської влади мають чудову здатність вражати уяву простих людей.

Чи намагалися ви коли-небудь уявити себе на місці прекрасної цариці Естер, коли вона вирушила до царя Ахашвероша? Цей казково багатий монарх, який правив 127-ма провінціями від Індії до Ефіопії й дозволяв собі проводити пишні святкування впродовж 180 днів поспіль, прихильно поглянув на свою молоду царицю й промовив: **«І яке прохання твоє? Якщо побажаш аж до половини царства, то буде дане тобі!» (Ест. 5:3).**

Ось найвища влада – подарувати людині більше, ніж вона зможе використати за все своє життя! Не відмовмо собі в задоволенні просто уявити: «А що б я попросив у Ахашвероша? Розкішний будинок чи навіть цілий власний курорт на узбережжі?» У нашій уяві відразу постають матеріальні цінності, які схильні нагромаджувати земні царі, а ми схильні їх бажати!

Можливо, саме тому ми думаємо про земне, чуючи чітку обітницю Ісуса: **«Бо уподобав ваш Отець дати вам Царство» (Луки 12:32).** Чи є скарби, які приготував для нас Отець у Його Царстві, метою, до якої ми палко прагнемо? Чи прагнемо ми до способу життя цього Царя-Слуги, Котрий запропонував нам царювати з Ним?

У світі чимало людей, які здобули статки за рахунок інших. Проте історія з повагою згадує тих, чий цінності були зосереджені на глибокій любові до людей. Світ бачив багато царів, які знищили тисячі людей заради сумнівної користі для меншості. Проте Ісус заснував новий тип

царствених персон, королів і королев із серцями ніжними та великими, головний скарб яких – Господь і люди.

Наш Отець закликає нас знаходити найвищу радість у тому, що приносить задоволення Йому Самому, – радість, пов'язану зі зціленням людей Його любов'ю. Подаровані Ним скарби – це скарби нового серця, а вони вічні!

Ищу Тебя

Ищу Тебя во всем, что вижу,
Во всем, что слышу на Земле.
К Тебе хочу еще быть ближе,
Чтоб слышать голос Твой в душе.

Я узнаю Твой взгляд повсюду:
В глазах детей и в глади вод,
В улыбках, что мне дарят люди,
В кругу пожизненных забот.

Я вижу нежность, вижу ласку
Твою в мерцании дальних звезд.
Их тихий шепот, словно сказка,
Меня зовет, к Тебе влечет.

В простых ромашках на поляне
Я вижу неба простоту,
Ту, что в надежде не обманет,
Не скроет призрачно мечту.

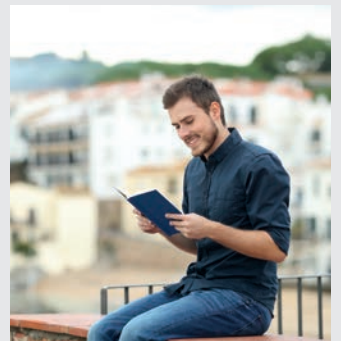
Я слышу голос в грозном реве
С высот спадающей воды,
И в вышине звучащем громе,
И в птичьем гомоне весны.

Я слышу нежные напевы
О вечной родине моей,
Когда листом покрыты скверы
В прохладе золотистых дней.

И в тишине ночного неба,
И в первых солнечных лучах,
И в запахе, во вкусе хлеба,
В словах молитвы на устах.

Ищу Тебя во всем, что вижу,
Во всем, что слышу на Земле,
И с каждым днем все ближе, ближе
Я становлюсь, мой Бог, к Тебе.

Людмила Власенко

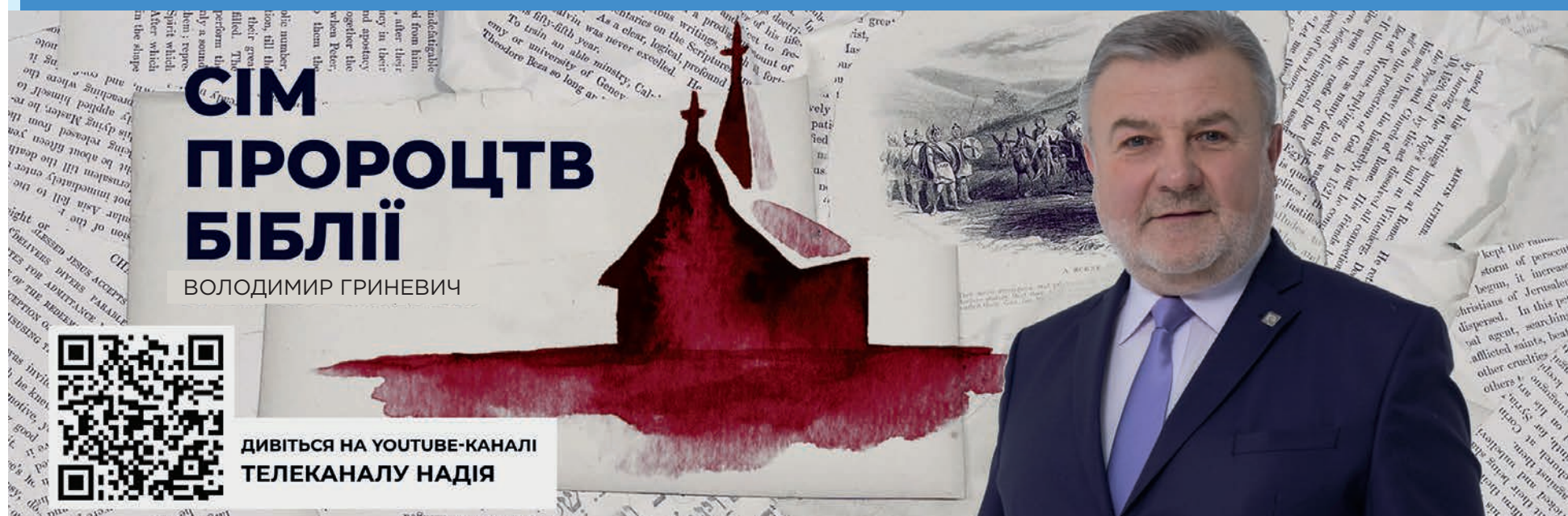


Ми нічим не відрізняємося від тих, хто не вміє читати, якщо не читаємо про щось глибоке та вічне.

Флешка – це накопичувач інформації. Буває, хтось хоче записати на нього щось гідне, а місця обмаль. Так і наша свідомість, наш розум... Чим вони заповнені?

ТВ-програма на ЧЕРВЕНЬ (07.06 - 13.06)

HOPE.UA

ДИВІТЬСЯ НА YOUTUBE-КАНАЛІ
ТЕЛЕКАНАЛУ НАДІЯ

НЕДІЛЯ 7 ЧЕРВНЯ

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я – одне життя
08:20 Диванчик
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 5 хвилин для змін
09:40 Диванчик
09:50 5 хвилин для змін
10:00 Малюваки CityLife
10:25 Малюваки CityLife
10:40 Статус МАМА
11:10 2Я – одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 Ломастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
15:00 5 хвилин для змін
15:10 Статус МАМА
15:30 Інша сторона
16:00 The Efir
16:30 Дорогами християнства
17:00 ЧП+
17:30 Так чи інакше
18:30 Рожеві окуляри
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:20 Вісті Надії
21:00 Інша сторона
21:40 Філософський камінь
22:00 Так чи інакше
23:00 Нагорная проповідь и современная этика
23:30 Є проблема

ПОНЕДІЛОК 8 ЧЕРВНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
08:50 Диванчик
09:00 Ранок Надії
10:00 Ломастер
10:25 ЧП+
10:40 Статус МАМА
11:00 Ранок Надії
12:00 Богослужіння
13:20 Ломастер
13:40 Рожеві окуляри
14:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
15:00 5 хвилин для змін
15:10 Статус МАМА
15:30 Так промовляє Біблія
16:00 The Efir

16:30 2Я – одне життя
17:00 Ломастер
17:30 Рожеві окуляри
18:00 В контексті
19:00 Мозаїка батьківства
19:20 Інша сторона
20:00 Статус МАМА
20:20 ЧП+
20:30 Рожеві окуляри
20:50 КоМарко
21:00 Дорогами християнства
21:30 5 хвилин для змін
21:40 Філософський камінь
22:00 Дивовижні відкриття
23:00 Рожеві окуляри
23:30 Є проблема

ВІВТОРОК 9 ЧЕРВНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Консультації з Оленою Яковенко
08:55 5 хвилин для змін
09:00 Ранок Надії
10:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
11:00 Ранок Надії
12:00 Статус МАМА
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Інша сторона
13:40 Диванчик
14:00 2Я – одне життя
14:30 Статус МАМА
14:50 The Efir
15:20 Інша сторона
16:00 Дивовижні відкриття
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:00 Помоліться за мене
20:00 КоМарко
20:10 Статус МАМА
20:40 Диванчик
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Дорогами християнства
21:50 5 хвилин для змін
22:00 Інша сторона
22:40 Статус МАМА
23:00 В контексті

СЕРЕДА 10 ЧЕРВНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 Так чи інакше
09:00 Ранок Надії
10:00 Консультації з Оленою Яковенко
11:00 Ранок Надії
12:00 2Я – одне життя

12:30 Друге дихання з Сергієм Степанюком
13:30 Є проблема
14:00 ЧП+
14:10 Консультації з Оленою Яковенко
15:00 Рожеві окуляри
15:20 Так промовляє Біблія
16:00 В контексті
17:00 Статус МАМА
17:30 Так чи інакше
18:30 Сложных текстов нет
19:00 Консультації з Оленою Яковенко
20:00 Рожеві окуляри
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 2Я – одне життя
21:30 Є проблема
22:00 5 хвилин для змін
22:10 Статус МАМА
22:30 Консультації з Оленою Яковенко
23:00 В контексті

ЧЕТВЕР 11 ЧЕРВНЯ

07:00 Ранок Надії
08:00 2Я – одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Так чи інакше
11:00 Ранок Надії
12:00 Дорогами християнства
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Статус МАМА
13:30 Є проблема
14:00 В контексті
15:00 2Я – одне життя
15:30 Сложных текстов нет
15:50 The Efir
16:20 Статус МАМА
16:40 Інша сторона
17:20 Диванчик
17:30 2Я – одне життя
17:50 5 хвилин для змін
18:00 Помоліться за мене
20:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
21:00 Є проблема
21:30 Консультації з Оленою Яковенко
22:10 Так чи інакше
23:10 Притчи рабби Иисуса с А. Болотниковым

П'ЯТНИЦЯ 12 ЧЕРВНЯ

07:00 Ранок Надії

08:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
09:00 Ранок Надії
10:00 2Я – одне життя
10:30 Статус МАМА
11:00 Ранок Надії
12:00 Консультації з Оленою Яковенко
12:40 Є проблема
13:20 Статус МАМА
13:50 The Efir
14:30 2Я – одне життя
15:20 Богослужіння
16:40 Статус МАМА
17:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
18:00 В контексті
19:00 The Efir
19:30 Счастливей субботы
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 КоМарко
21:00 Сложных текстов нет
21:20 Статус МАМА
21:40 2Я – одне життя
22:50 5 хвилин для змін
23:00 Счастливей субботы

СУБОТА 13 ЧЕРВНЯ

07:10 Біблія продовжує говорити
07:40 Сложных текстов нет
08:00 Друге дихання з Сергієм Степанюком
09:00 Счастливей субботы
10:00 В контексті
11:00 Нагорная проповідь и современная этика
11:30 Богослужіння
13:00 Счастливей субботы
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:10 5 хвилин для змін
17:20 Нагорная проповідь и современная этика
17:50 Диванчик
18:00 Помоліться за мене
20:00 2Я – одне життя
20:30 5 хвилин для змін
20:35 Диванчик
20:50 КоМарко
21:00 Є проблема
21:30 Інша сторона
22:10 5 хвилин для змін
22:20 Дивовижні відкриття
23:20 Так промовляє Біблія



НАДІЯ

ТЕЛЕКАНАЛ



НА СУПУТНИКУ

ASTRA 4A



У КАБ. МЕРЕЖАХ

ВАШОГО МІСТА



SMART TV



НА МОБ. ДОДАТКАХ

LG, PHILIPS, SAMSUNG

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безплатно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Запитання, побажання та пропозиції



contact@hope.ua
а/с 36, Київ – 71,
04071 Україна



contact-hope



Вивчайте Біблію
разом із нами online на сайті
BIBLE.UA



«Ті, хто очікує»

Документальний фільм
про адвентистів з інформаційним
буклетом*

Їхня кількість по всьому світу
в понад 200 країнах становить
близько 25 млн людей та продовжує
з кожним роком стрімко зростати.
Вони вважають, що Біблія – це Сло-
во живого Бога, займаються актив-
ною благодійною діяльністю, при-
діляють багато уваги фізичному та
духовному здоров'ю. Чому ж вони
називають себе «Ті, хто очікує»?

30 грн

*Кількість примірників обмежена

1 DVD// Мова: укр/рос.

Замовити диски ви можете
за телефонами гарячої лінії
або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36,
Київ – 71, 04071, Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

Уныние – не плод Святого Духа



Уныние – не плод Святого Духа, Уныние не Бог сердцам дает. И от уныния тоска и в сердце сухо, Так часто враг чрез это дух берет.

Когда душа в унынье пребывает, Неверье не дает в покой войти. А кто на Бога в жизни уповаet, Унынию не даст к себе войти.

Уныние с неверьем – две подружки. И те друзья не с Божиих полей, А дьявольские, вражеские слуги, Что губят массово здесь, на Земле, людей.

Папиков Андрей

Если жизнь подсыпала перца



Если жизнь подсыпала перца, Не спешите другим солить... Чтобы было красивым сердце, Нужно верить, ценить, любить...

Если жизнь была горьковатой, Вы добавьте улыбок свет. Пусть надежда со вкусом мяты Ваши души хранит от бед.

Жизнь порой, как без масла каша, А бывает, как суп с лапшой. Ваша жизнь – это блюдо ваше, Так готовьте его с душой!



Що звільняє серце?

Водного чоловіка була криниця, з якої він черпав воду для своїх потреб. Оскільки вода була солонуватою, її доводилося опріснювати для пиття та приготування їжі. Одного разу, коли чоловік це робив, до нього зазирнув сусід. Він запитав, чому той не викопав нової криниці. Господар знизав плечима: «Я багато років опрісню воду. Усе гаразд, я звик».

Іноді ми звикаємо до певного способу мислення. Навіть знаючи, що наші погляди можуть бути хибні, ми однаково схильні вважати їх істинними просто тому, що так звикли. У релігійній сфері існує така практика. Багато знайомих уявлень про Бога здаються правильними тому, що існують уже тривалий час.

На одній із фресок у старому храмі зображене суворе око, вписане в трикутник, а знизу – підпис:

«Всевидяще око». Які асоціації навіює ця картина? Страх, трепет, невпевненість, осторогу... Людині, у свідомості якої закарбований такий образ, складно прийняти істину про Бога, милосердного, милостивого, здатного зрозуміти й пробачити.

Господові відомі наші найпо- таємніші думки. «**І Серцезнавець Бог засвідчив їм... вірою очистивши їхні серця**» (Дії 15:8, 9). Він краще за нас знає, наскільки сумнівні деякі з наших уявлень про Нього. Богові також відомо: якщо наша думка про Нього не зміниться, ми будемо зосереджуватися більше на ділах (що й робить безліч християн), а не на тому, щоб мати довірливі взаємини з Ним. І не важливо, скільки правильних вчинків за плечима, осторога щодо Бога не зникне з наших сердець, якщо ми не пізнали, який Він.

Ісус сказав: «**Хто слухає Моє слово і вірить у Того, Хто послав Мене, має вічне життя**» (Івана 5:24).

Коли ми пізнаємо Бога, на місце наших страхів та сумнівів приходить хвилювання від розуміння того, який Він реальний і актуальний, який мудрий і надійний Його план щодо нашого життя. Саме так – даючи нам розуміння Його характеру – Бог назавжди вилучає з нашого серця всі причини, через які ми не відчували бажання бути Його друзями. І що більше зростає наша віра в Господа, то вільніше ми відчуваємося в спілкуванні з Ним і глибше ми стаємо взаємини.



Мріям судилося здійснюватися. Просто потрібно замінити слова: мрія – на мета, бажання – на завдання, а прагнення – на дію. Зробіть усе можливе з вашого боку, а все неможливе зробить Бог.

Виховуючи благочестивих людей

Б. Н.

Ставши матір'ю, я усвідомила, що моє життя вже не тільки моє. Коли моїй дитині було лише два тижні, я опинилася в реанімації, мене під'єднали до апарата електрокардіографії (ЕКГ). Лікар повідомив, що в мене стався мікроінсульт. Провели безліч аналізів, виявили закупорені артерії й призначили ангіопластику – процедуру відкриття ураженої артерії із застосуванням катетера. Тиждень я перебувала в лікарні, а потім повернулася додому доглядати за своїм малюком.

Проблема зі здоров'ям навчила мене, що потрібно менше бентежитися про буденне. Усі повсякденні справи я мала виконувати вкрай обережно. Навіть просте купання в душі потребувало так багато зусиль, що після цього мені був необхідний відпочинок. Миття посуду та прання часто доводилося відкладати на наступний день. Іноді я багато чого не встигала, але, незважаючи ні на що, турбота про дитину була на першому місці.

Материнство стало для мене великою радістю. Можливість щодня бачити прекрасне маленьке личко робила мене щасливою. Коли в мене були складні періоди і я замислювалася над питанням власної значущості, Бог нагадував мені про важливе завдання, яке Він довірив мені як матері. Читаючи Біблію, я розуміла, що мій першочерговий обов'язок – виховати благочестиву людину. Я виконую це доручення, коли молюся про свою дитину й коли роблю повсякденні справи, пов'язані з піклуванням про неї.

Мій малюк зростає, і я багато разів дякувала Богові, що засвоїла цей урок так рано. Згодом моє серце відновилося й у мене з'явилося більше енергії, хоч не завжди все вдавалося легко. Усі батьки знають, що маленька дитина може, немов торнадо, носитися по всьому будинку, що потребує багато терпіння й душевних сил. Проте колись вона теж допоможе створити покоління благочестивих людей.

Б. Н.





Не женіться за модою

Гордість в одязі – це не малозначне питання, а серйозна вада. Вона примушує людину витрачати час, сили та кошти на прикрашання тіла, тоді як небесні чесноти залишаються знехтуваними. Дорогоцінні години, які Спаситель закликає провести в молитві й дослідженні Писання, ми часто марнуємо на непотрібне приготування вбрання, щоб потім похизуватися перед людьми.

За всім цим стоїть сатана, який винаходить нові віяння моди, щоб змусити людей витрачати величезні гроші на одяг. Нав'язуючи людям сучасну моду, він має певну мету. Він знає, що час і гроші, витрачені в гонитві за новітніми тенденціями в одязі, не будуть використані на піднесеніші й святіші цілі. Люди витрачають дорогоцінний час, щоб не відставати від

моди, яка постійно змінюється, але ніколи не приносить задоволення. Не встигне затвердитися один стиль, як йому на зміну поспішають нові, і щоб залишатися на гребені моди, модникам і модницям доводиться часто змінювати гардероб. Так люди, котрі називають себе християнами, але мають розділене серце, даремно витрачають свій час, віддаючи світові майже всі свої сили...

Правильний смак в одязі не слід зневажати чи засуджувати. Якщо ми, намагаючись заощадити, купуватимемо речі з дешевих тканин, користі від такої економії не буде. Нехай вбрання буде просте та охайне, без марнотратства й хвастощів.

Молоді жінки, які вирвалися з рабства моди, стануть окрасою суспільства. Жінка, проста й невибаглива в одязі та поведінці, засвідчує цим, що вона розуміє: справді гідна людина вирізняється передусім моральними цінностями. Якою чарівною та цікавою є проста,

скромна сукня, яку за привабливістю цілком можна порівняти з польовими квітами!..

У людей, котрі вибираються просто, залишається час на відвідини страждальців, вони краще підготовлені до того, щоб молитися разом з ними й за них. На кожного християнина покладений священний обов'язок мудро витрачати свої кошти, щоб мати змогу допомогти нужденним, нагодувати голодних та одягнути бідних.

У Бога немає каст

Зло та несправедливість, які існують у суспільстві, ніколи не повинні знаходити підтримку в середовищі християн. Бог вимагає, щоб ми були відкриті для допомоги нужденним і виявляли найніжніше співчуття до тих, хто переживає біду чи страждає через убогість...

Якщо у вас перебуває дух Христа, ви любитимете людей, як своїх братів, ви виявлятимете пошану скромному біднякові в його вбогій оселі, адже Бог любить його не менше, ніж вас, а може, навіть більше. Господь не визнає жодних каст. Він оцінює людей не за їхнім становищем, багатством чи інтелектуальною величчю, а за подібністю до Христа.

Справжня цінність людини – у чистоті її серця, у її цілеспрямованості...

Кожен, хто живе в повсякденному спілкуванні з Христом, відображатиме Його ставлення до людей. Він поважатиме в людях добре й чисте, хоч вони можуть бути бідні у світському розумінні. Жадібність, корисливість і скупість – це ідолопоклонство, яке безчестить Бога. Християнам наказано бути ніжними, співчутливими та благодійними.

Ми повинні навчитися наслідувати Взірець, щоб дух Христа оселився й у нас. Спаситель не перебував серед тих, хто посідав високе й почесне становище у світі. Він не проводив час із тими, хто прагнув до лідарства й задоволеня. Він ходив, звершуючи добро. Його завдання полягало в тому,

щоб допомагати нужденним, рятувати заблудлих, піднімати змучених, руйнувати ярмо поневолених, зцілювати недужих, говорити слова співчуття та розради стражденим і засмученим. Від нас Господь очікує того ж самого.

Прокиньмося ж і візьмімося до справи, намагаючись бути благословенням для нужденних і втіхою для страдників. Що більше ми наповнюємося духом Христа, то краще побачимо, що маємо робити для наших ближніх. Ми будемо сповнені любові до загублених душ і знайдемо задоволення в наслідуванні Величчя Небес.

«Брати мої, не зважайте на особу, майте віру в нашого Господа слави – Ісуса Христа!» (Якова 2:1).

Я чекаю тебе в Небесах



Я чекаю тебе в Небесах – Там, де ангельські хори співають. По землі прокладаючи шлях, Нехай душу вітри не зламають.

Щоб не вмерла вона, а жила І посеред темряви світила, І до Мене привести змогла Тих, хто в світі гріховному гине.

Я благаю тебе, не пройди Мимо сліз і печалі людської, І кому тут не сила вже йти, Ти підтримай своєю рукою.

І за когось так щиро молись, Як за себе й найближчу родину. Перед вічним престолом схились, І тебе Я почую, дитино.

Знаєш ти, як люблю Я тебе, Тож зумій цю любов показати Тим, хто поруч з тобою іде, Хоч, можливо, він цього й не вартий.

Пам'ятай: зрозуміють не всі І піднімуть на сміх твою віру. Але Я помирав на хресті І за їхні гріхи та провини.

І за них пролилась Моя Кров, Яка здатна гріх кожний обмити, Та відкинули люди Любов, Не зуміли її зрозуміти.

Ідучи по дорозі земній, Не забудь про цю Жертву, дитино. Бо, забувши її, зрозумій: Ти навіки в темряві загинеш.

Я не хочу, щоб ти збайдужів І собі лише став догоджати, Щоб не згаснув, яксраво горів І від бруду беріг свої шати.

Коли будеш за Мною іти, Я тебе проведу крізь долини, Буду поряд з тобою завжди, Тільки будь до кінця Мені вірний.

Я чекаю тебе в Небесах – Там, де ангельські хори співають. Пам'ятай, прокладаючи шлях: Я за тими прийду, хто на Мене чекає.

А. Н.



Задумайтесь, що відчуває малыш



«Не ссорьтесь, мама с папой, умоляю...
Прислушайтесь к совету малыша.
Без вас обоих жизнь не представляю!
За вас двоих болит моя душа...

Вы так друг друга искренне любили,
Что Бог доверил вам родить дитя.
Но неужели вы про все забыли
Каких-то пару годиков спустя?

А помнишь, папа, как животик гладил
Любимой маме, нежно целовал?
Семью не разбивайте, Бога ради.
Не нужно снова слез, зачем скандал?

Друг с другом вы попробуйте иначе
Начать о самом важном разговор.
Ведь главное – у вас здоровый мальчик,
Который любит вас. Оставьте спор.

Прошу, мою любовь делить не надо!
Ведь ты же любишь папу, мам, скажи?
Не собирай с трюмо свои помады.
Кричишь: "Порвалась нить", – так завяжи!

На вас смотрю, но как сказать, не знаю.
Вы для меня – Вселенная, вдвоем.
Я не игрушек, не конфет желаю,
А чтобы дружно жили мы втроем.

Счастливые везли меня из роддома,
Теперь домой ты, папа, не спешишь...»
Родители, ругаясь снова дома,
Задумайтесь, что чувствует малыш!

Ирина Самарина-Лабиринт

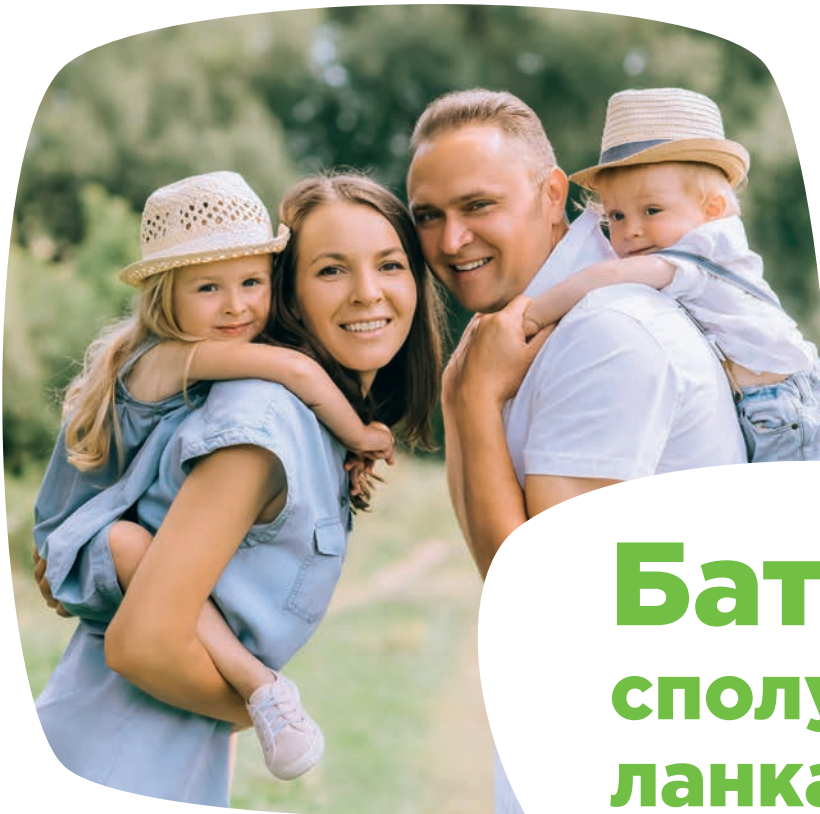


Любов не може
довго існувати, якщо
не знаходить про-
яву. Нехай же серце
людини, пов'язаної
з вами, не страждає
через нестачу добро-
ти та співчуття.



Практичне сімей-
не життя є великим
випробуванням
характеру. Характер
людини визначається
ніжною турботою
про сім'ю, проявом
терпіння, доброти та
любви.

Еллен Уайт



Батько – сполучна ланка сім'ї

Зробити сім'ю щас-
ливою – завдан-
ня не лише ма-
тері. Батьки також мають
важливе поле діяльності.
**Чоловік – сполучна лан-
ка в сімейних стосунках;
своєю сильною, щирою,
відданою любов'ю він
з'єднує в одне ціле членів
сім'ї, матір і дітей, утворю-
ючи міцний союз.**
**Визначення "сполучна
ланка в сім'ї", яке даєть-
ся чоловікові, якнайповні-
ше розкриває суть спра-
ви... Проте лише деякі
батьки розуміють свою
відповідальність.**

Голова сім'ї. Чоловік і батько є
головою сім'ї. Дружина очікує від
нього любові, розуміння і допомо-
ги у вихованні дітей, і це цілком за-
кономірно. Діти належать йому так
само, як і їй, і він також зацікавле-
ний у їхньому добробуті. Діти звер-
таються до батька за підтримкою
і керівництвом; він повинен мати
правильне уявлення про життя і
знати, який вплив та яке спілкуван-
ня буде корисним для його сім'ї;
але понад усе він має керуватися
любов'ю, страхом Божим і вченням
Його Слова, щоб спрямувати своїх
дітей на правдиву дорогу...

Батько повинен зробити свій
внесок у щастя сім'ї. Якими б не
були його справи і турботи, вони
не повинні затмарювати щастя
сім'ї; додому він приходиться з ус-
мішкою і приємними словами.

Батько є центром сім'ї. Він –
законодавець, у характері якого
виявляються такі позитивні якості,
як енергійність, чистота, чесність,
терпеливість, мужність, старан-
ність і корисна діяльність. Певною
мірою батько є священиком сім'ї.

У своїй родині батько представ-
ляє божественного Законодавця.
Він співпрацює з Богом, здійсню-
ючи сповнені милості задуми Божі
та утверджуючи у своїх дітях прин-
ципи істини, прищеплюючи якості,
що допоможуть їм виробити чист-
ий, добродієсний характер і бути
слухняними не тільки своїм земним
батькам, а й небесному Отцеві.

Батько не повинен нехтувати
своїм священним обов'язком і ні в
чому не поступатися батьківською
владою.

Життєва зрілість. Батько не по-
винен бути як дитина, котра ке-
рується лише поривами. Він пов'я-
заний зі своєю сім'єю священними
узами.

**Поєднуйте авторитет зі сми-
ренням.** Той факт, що чоловік по-
стійно підкреслює, що йому на-
лежить становище голови сім'ї,
ще не є доказом його чоловічої

гідності. Повага до нього не збіль-
шиться, коли він буде посиляти-
ся на тексти Писання, аби підтри-
мати свої претензії на авторитет.
Вимоги, щоб дружина, матір його
дітей, у всьому діяла за його пла-
нами, ніби вони є непогрішними,
аж ніяк не додадуть йому чоловічої
гідності. Господь поставив чоловіка
головою дружини, щоб він став її
захисником. Він є важливою лан-
кою в сім'ї, що об'єднує її членів,
як і Христос є Головою Церкви і
Спасителем духовного тіла. Нехай
кожний чоловік, котрий запевняє,
що любить Бога, уважно дослідить,
якими є Божі вимоги щодо його
становища. Авторитет Христа вияв-
ляє себе в мудрості, доброті та ла-
гідності. Отож, нехай чоловік, ви-
користовуючи свою владу, наслідуює
Христа.

Проводьте час з дітьми. Часто
батько втрачає багато чудових
можливостей привернути своїх ді-
тей до себе й налагодити з ними
тісні зв'язки. Для нього буде приєм-
ною розрядкою провести час зі
своїми дітьми, повернувшись до-
дому після роботи.

Батьки, звільняйтесь від удаваної
статечності, виберіть час і поспі-
куйтеся з дітьми, співчуючи їм у
їхніх маленьких прикроощах, зв'я-
зуючи їхні серця із собою міцними
узами любові та справляючи такий
вплив на формування їхнього ро-
зуму і свідомості, щоб ваша порада
була для дітей священною.

Він має показати їм, що завжди
зацікавлений у їхньому щасті й
добробуті.

Батько повинен зрозуміти, що,
незалежно від того, яким є його
заняття й становище, він ніколи
не повинен виявляти недбалість
до душ, доручених його опіці. Він
привів цих дітей на світ і тому від-
повідальний за них перед Богом;
нехай робить усе від нього залеж-
не, щоб вберегти їх від гріховного
впливу та лихого товариства. Нехай
не залишає своїх невгамовних
синів лише під опікою матері. Це
буде для неї надто важким тягарем.
Краще все влаштувати так, щоб за-
довольнити інтереси матері й дітей.

**Виховуйте дітей корисними
членами суспільства.** Як голова
сім'ї батько повинен знати, як ви-
ховати дітей, щоб вони стали корис-
ними членами суспільства і сум-
лінно виконували покладені на них
обов'язки. Це його першочергове
завдання. Упродовж перших кіль-
кох років життя дитини формуван-
ня її характеру залишається пере-
важно справою матері, проте вона
завжди відчуває в цьому підтрим-
ку батька. Якщо він має роботу,
котра не дає змоги йому віддава-
ти свої сили на користь сім'ї, то не-
хай пошукає собі інше заняття, що
не заважатиме йому присвячувати
певний час дітям. Коли він нехтує
ними, то зраджує обов'язку, який
йому доручив Бог. Батько може

справляти на своїх дітей вплив,
сильніший за всі світські принади
й спокуси. Він вивчає характер і на-
хили членів свого маленького кола,
знає їхні потреби й слабкі місця і
таким чином готовий стримувати
зло і заохочувати до добра.

Якою б не була його праця, вона
не настільки важлива, аби вибачи-
ти його недбалість щодо власних
дітей, яких він повинен виховати
й навчити шляху Господньому.

Батьки, проводьте якомо-
га більше часу з вашими дити-
ми! Намагайтесь виявити особли-
вості їхніх характерів, щоб знати,
як виховувати їх згідно зі Словом
Божим. Нехай з ваших уст не
зірветься жодного слова, яке мог-
ло б засмутити їх і позбавити муж-
ності. Не створюйте у домі похму-
рої обстановки. Будьте привітні,
добрі та ніжні зі своїми дітьми,
уникаючи нерозумної поблажли-
вості. Нехай вони вчаться зносити
свої маленькі розчарування, як це
роблять усі інші. Не заохочуйте їх
завжди приходити до вас зі своїми
дитячими скаргами одне на одно-
го. Навчайте їх бути толерантними
один до одного, намагайтесь під-
тримувати взаємне довіря і повагу.

**Беріть участь у роботі та ро-
зв'язках дітей.** Батьки, поєднуйте
любов зі строгістю, співчуття –
з твердою дисципліною. Віддавайте
кілька годин свого дозвілля
вашим дітям, краще пізнавайте їх,
беріть участь у їхній роботі й роз-
вагах, завойовуйте їхню довіру.
Затоваришуйте з ними, передусім
зі своїми синами. Таким чином ви
справлятимете могутній вплив на
добро.

Уже в ранньому віці батько може
допомогти своїм дітям усвідоми-
ти: Бог бажає, щоб вони володіли
красою, яка виявляється не в зов-
нішніх прикрасах, а красою харак-
теру, добротою та ніжністю, котрі
сповнятимуть їхні серця радістю і
щастям.

Е. Уайт



Гарячі бутерброди з ягодами •



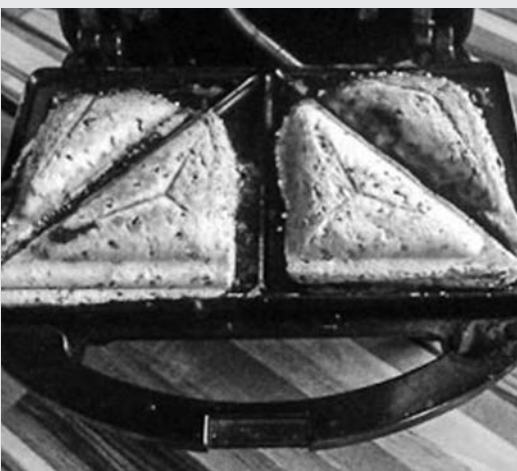
Гарячі бутерброди з ягодами – чудові ласощі. Їх можна їсти і в теплом, і в холодному вигляді. А для приготування знадобиться лише п'ять хвилин.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- хліб для тостів;
- малина;
- банан;
- черешня;
- шоколадно-горіхова паста (натуральна).

ПРИГОТУВАННЯ

1. Хліб для тостів з насінням і висівками намажте шоколадно-горіховою пастою (її можна придбати в еколавці або приготувати самостійно).
2. На пасту зверху викладіть ягоди та фрукти: на один бутерброд – нарізаний пластинками банан і зверху малину, а на інший – просто черешню.
3. Накрийте тостами з пастою й запечіть у мультигрилі. Пам'ятайте, що відразу після запікання шоколадний крем дуже гарячий. Дайте йому трохи охолонути. Смачного!



Полуничний щербет



Ароматний, ніжний на смак щербет з полуниці – проста, але неймовірна смакота, яку можна приготувати за декілька хвилин з мінімальної кількості інгредієнтів. Полуничний щербет – це суміш із ягід полуниці, йогурту, невеликої кількості цукру та лимонного соку, збита в блендері, а потім заморожена. Готовий десерт за своїм прохолодним вершковим смаком нагадує морозиво, але за складом корисніший, легший і низькокалорійний. Це прекрасний варіант домашнього смаколика, який можна готувати цілий рік як зі свіжих, так і із заморожених ягід.

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 500 г полуниці (замороженої або свіжої);
- 600 мл питного йогурту;
- 1 ст. л. соку лимона або лайма;
- 10-15 г ванільного цукру (за бажання);
- цукор за смаком (краще використовувати кокосовий або тростинний з низьким глікемічним індексом).

ПРИГОТУВАННЯ

1. Покладіть свіжі або заморожені ягоди полуниці в чашу блендера. Великі ягоди можна порізати. Влийте йогурт і збийте до отримання однорідної маси.
2. Додайте цукор і ваніль за смаком. Збивайте ще приблизно хвилину до розчинення цукру. В охолоджену щербеті солодкість відчуватиметься злегка приглушено, тому для того, щоб смак вийшов збалансованим, суміш спочатку має бути солодшою, ніж ви звикли.
3. Додайте 1 ст. л. соку лимона або лайма, збивайте ще 5-10 секунд. Додавання соку дозволить відітнути солодкість фруктів та цукру і поглибити смак десерту.
4. Отриману суміш вилийте в ємність, яка герметично закривається, і помістіть у морозильну камеру до повного охолодження.
5. У перші дві-три години охолодження масу необхідно перемішувати кожні 30-40 хвилин. Коли суміш за консистенцією нагадуватиме м'яке морозиво, десерт можна подавати до столу.

Солоні сирники •

ІНГРЕДІЄНТИ:

- 800 г сиру жирністю 5 %;
- 2 ст. л. з гіркою борошна з гарбузового насіння;
- 3 яйця;
- пучок кропу;
- сіль за смаком.

ПРИГОТУВАННЯ

Кріп дрібно поріжте. Змішайте всі інгредієнти, сформуєте сирники й обсмажте на оливковій олії.

Смачного!





РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

Актуально. Ґрунтовно. Доказово. Толерантно.

Інтернет-книгарня

BOOKSON

КНИГА У ВАС ВДОМА –
ЗА ОДИН КЛІК

+38 (099) 45-595-45 shop@bookson.com.ua www.bookson.com.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорошко

Коректори
Ганна Борисовська
Олена Мехоношина

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 12.05.2020 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 425-69-06

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Одержувач: УУК АСД
Код ЄДРПОУ 19350731
ІВАН: UA75380805000000026006149457
МФО 380805
Банк: ПАТ «Райффайзен Банк Аваль»
у м. Києві
Призначення платежу:
добровільні пожертви

Свідцтво
про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003



НАША АДРЕСА

АНТИ
СКЕПТИК



ДИВІТЬСЯ НА
YOUTUBE-КАНАЛІ
ТЕЛЕКАНАЛУ НАДІЯ

